

In de buurt van de Cortijo zijn er verschillende wandelwegen met hier en daar enkele mooi gemetste banken waar men even kan op uitrusten.

Terwijl ik in de bar van Cortijo Navaez zit te wachten op de drie andere medestappers zie ik een man en een vrouw zitten aan een tafeltje. Ze zitten er samen een flesje wijn te drinken. De man heeft een valk op zijn hand zitten en de dame heeft een uil op haar hand zitten. Het zijn duidelijk mensen uit de buurt die hier iets komen drinken en die hun huisdieren hebben meegebracht. Na verloop van tijd vraag ik hen, met gebaren, of ik een foto mag maken. Ik maak eerst een foto zonder flits maar denk dat het misschien te donker is en doe teken of ik nog een foto mag maken maar dan met de flits. De man doet teken dat dit niet mag, staat recht en gebiedt mij hem te volgen. Ik volg hem naar de gang. Daar geeft hij mij een handschoen en zet hij de valk op mijn hand en neemt vervolgens een foto van mij en de valk met de flits. Vervolgens mag ik ook de uil even vasthouden. Tegen dat Frans met zijn dames er waren was het koppel met de valk en de uil al gaan vliegen.....

Maandag 12 november 2012

- Van : Cortijo Navaez 1.700 m
- Naar : Zujar 874 m
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur

Het regent of het sneeuwt niet meer maar echt stabiel weer zit er de eerstvolgende dagen niet meteen in. Tot hier toe hebben we toch al iedere dag kunnen stappen en we hopen dit ook de komende dagen nog te kunnen doen.

De temperatuur zit terug redelijk goed zodat ik met korte mouwen en pijpen kan stappen. De zon doet moeite om door het wolkendek heen te komen.

De stad Baza komt in zicht. Momenteel heeft Baza een bevolking van ongeveer 20.000 mensen maar in de tijd dat de Moren er de plak zwaaiden was Baza een belangrijk commercieel centrum en telde de stad 50.000 inwoners.

In 1971 werd in de buurt van Baza een zittende vrouw opgegraven, vermoedelijk een godin die naar schatting ongeveer 2.400 jaar oud is. Deze “Dama de Baza” is te bezichtigen in het museum te Madrid en een replica is te zien in het museum van Baza.

Ik daal nu af naar de stad Baza waar ik op het einde van de stad de andere wandelaars hoop tegen te komen. Normaal gezien kan dit geen probleem zijn want in geval onze wegen elkaar niet kruisen begeven we ons allebei naar het vooraf ingestelde waypoint. Dit is belangrijk want we hebben niet overal bereik met de gsm.

Eens ik Baza binnenkom verlaat ik ook meteen het natuurpark van Baza. De GR 7 gaat eigenlijk van het ene natuurpark naar het andere en tussen twee natuurparken in probeert men het de wandelaar toch zo aangenaam mogelijk te maken langs rustige paadjes met weinig asfalt.

Hoe lager ik kom hoe meer bomen en hoe meer bossen die ik dien te doorkruisen. En net zoals de rest van de tocht kom ik geen enkele wandelaar tegen.

Ondanks het al november is lopen de schapen toch nog steeds buiten in de natuur. Vandaag heb ik ook een paar reeën gezien in de verte.

Het blijft droog maar af en toe kom ik toch in de mist te zitten. In de mist voelt het ook wat kouder aan.

Als ik in Baza Frans, Josine en Annette ontmoet verneem ik dat zij zowat 2 uur in de regen gelopen hebben, dit terwijl ik het steeds droog heb kunnen houden. En als ik dan vervolgens terug begin te stijgen krijg ik af en toe inderdaad een dun sneeuwlaagje te zien.

Dinsdag 13 november 2012

- Van : Zujar 874 m
- Naar : Benamaurel 700 m
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 6 uur

Bij vertrek deze morgen schijnt dan toch de zon, hopelijk blijft het ook zo. Ik zet Frans, Josine en Annette af in Benamaurel en zelf rijd ik tot Zujar waar ik de auto achterlaat.

Zujar is gekend om zijn thermale baden bestaande uit natuurlijke zwavelhoudende warmwaterbronnen. Er lopen ook heelwat wateraders onder het gebied waardoor er in en rond Zujar een overvloed is aan bronnen.

Ik bevind me boven het wolkendek en kan dan ook het meer niet zien. Ik doorkruis veel olijfboomgaarden. De olijfboom werd 6.000 jaar geleden ingevoerd vanuit Palestina en gedijt hier zeer goed.

Af en toe krijg ik zicht op de besneeuwde toppen van de Sierra Nevada die we achter ons gelaten hebben. Door het slechte weer en de hevige sneeuwval van de laatste tijd denk ik dat de skipistes er al zullen open zijn. Ik vermoed dat dit wel uitzonderlijk is voor deze tijd van het jaar.

De olijvenogst vindt in het late najaar plaats. Eerst wordt een kleed onder de boom gelegd, waarna de boom wordt geschud. Met een soort harkje worden de olijven van de takken losgemaakt. Het kleed wordt daarna samengevouwen en de olijven worden in een mand of krat geschud.

Tijdens het dalen kom ik in het wolkendek en de mist terecht. Eens ik door het wolkendek heen ben komt het meer tevoorschijn.

Het is een kunstmatig aangelegd stuwmeer dat in 1984 in gebruik werd genomen. Sedertdien moeten de inwoners van Zujar een omweg maken van 40 km om naar de stad te kunnen rijden.

Aan de rand van het meer staat nog een woning welke men niet heeft afgebroken bij de aanleg van het meer.

In het dal kom ik in velden terecht waar plukklare kolen en kroppen sla staan. De veldwegen zijn door de regen en het berijden met de landbouwtractoren volledig veranderd in een modderpoel.

Iets verder op zie ik op een veld een vijftigtal arbeiders bezig met de oogst. Aan hun huidskleur te zien zijn het duidelijk geen Spanjaarden. Foto's nemen van dichtbij is niet toegelaten. Ik vermoed dat het zwartwerkers zijn.

Aan de rand van het veld staat een autobus te wachten, vermoedelijk vervoert deze bus de zwartwerkers. Na een paar uur is met zoveel werkvolk de oogst binnen en kunnen ze vertrekken naar een ander veld, zo blijft de pakkans klein.

De oogst wordt meteen opgeladen in een klaarstaande vrachtwagen die echter niet op eigen kracht de veldweg kan berijden. Ook hier apprecieert men niet dat ik er een foto van maak.

Olijven worden niet vers van de boom gegeten. Ze worden eerst een jaar lang in een zoutwaterbadje gelegd om de bittere smaak te verwijderen. Het proces kan worden versneld door de schil in te kerven, waardoor het zout sneller door de vrucht wordt opgenomen.

Benamaurel komt in het zicht. Benamaurel werd al bewoond sedert de tijd van de holbewoners. In de kalkstenen rotsen bevinden er zich veel natuurlijke holten die toen en nu nog altijd worden gebruikt als bewoning, met name de grotwoningen.

Onze grotwoning telt vier slaapkamers, een salon, een eetkamer, een keuken en een badkamer. Enkel het salon, de keuken en de badkamer hebben een raampje.

De taken zijn terug goed verdeeld. Frans doet nu de afwas. Josine droogt af. Annette zet de afwas weg en zoals gewoonlijk kijk ik toe. De muren en het plafond van de woning zitten vol kleine putjes en oneffenheden, achtergelaten door de bijtels waarmee de grot destijds werd gemaakt. We vermoeden dat dit nog allemaal met de hamer en met de bijtel is gebeurd.

Woensdag 14 november 2012

- Van : Benamaurel 700 m
- Naar : Cullar 940 m
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 5 uur

Vandaag belooft het een prachtige dag te worden. Reeds van in de voormiddag zijn het aangename temperaturen. Het is onze laatste stapdag.

Ik vertrek in Benamaurel waar elk laatste weekend van april feesten plaats vinden. Het is de herdenking van hun patroonheilige Leo de Grote maar ook het feit dat de Moren een Onze-Lieve-Vrouw beeld hadden gestolen en de bevrijding ervan door de Christenen.

Tijdens deze feesten wordt iedereen geacht zich te verkleden in de kledij uit de tijd van de Moren. Al wie in het dorp deze kledij draagt krijgt brood aangereikt. Deze feesten lokken jaarlijks duizenden mensen.

Het is wederom een geheel ander landschap dan de vorige dagen. De variatie in de landschappen is iets wat mij aantrekt in de GR 7.

Ondanks het vandaag prachtig weer is denk ik er toch aan om het vervolg van de GR 7 te doen in het voor- en het najaar en niet langer tijdens de wintermaanden. Ik denk dat ik al te ver landinwaarts ben om nog te kunnen genieten van aangename temperaturen in de winter.

In het dorpje Cullar kom is zowaar een betoging tegen. Ik denk dat de betoging politiek getint is maar door het kleine aantal betogers zal dit in Madrid niet veel indruk maken.

Ook hier weer veel grotwoningen die zelfs doorlopen tot onder de rijbaan. Een belangrijke archeologische vondst in Cúllar was de *Idolo de Malagón*, een fijn ivoren beeldje (16,6 cm hoog) uit 2700 – 2300 VC. Deze historische schat bevindt zich nu in het archeologisch museum in Granada.

Ook hier tref ik nog enkele olijfbomen aan. Olijven kunnen in allerlei gerechten verwerkt worden, in Griekenland veelal met wat feta (geiten- of schapenkaas). Verder eet men ze als onderdeel van salades, op pizza's en andere maaltijden. Veel olijven worden niet ingemaakt, maar door middel van persing tot olijfolie verwerkt, een vloeistof die zeer veel toepassingen heeft zoals voedsel, brandstof voor verwarming en verlichting, en medicijn.

Op het waypoint tref ik onze auto aan en ga ik de drie andere stappers halen en keren we voor de laatste keer terug naar onze grotwoning in Gorafe.

De slaapkamers zijn niet echt groot maar doordat we elk een kamer apart hebben is er ruimte in overvloed.

De terugreis is vlot verlopen. In 7 stapdagen hebben we 158 km afgelegd of een gemiddelde van 22,5 km per dag. In totaal heb ik nu 642 km van de GR 7 afgelegd. Dus nog een dikke 2.000 km te doen in Spanje.

Het was een mooie tocht met een toffe ploeg. Volgend jaar ga ik in de wintermaanden een nieuwe GR beginnen maar dan meer in het zuiden zodat er meer kans is op goed weer. Welke GR ik juist ga lopen moet ik nog uitzoeken. Ik zou het wel op dezelfde manier willen doen met een vier of vijftal personen en met het huren van een huis en auto. Wie wenst mee te gaan mag gerust contact opnemen met mij. Ook Nederlanders zijn welkom. De totale kost voor deze reis bedraagt, per persoon, ongeveer 300 euro (vliegtuigticket, huurwoning, huurwagen en diesel).

Frans : frans.pype@telenet.be
Ludwig : benaltijdweg@gmail.com
Annette : denysannette@hotmail.com
Josine : rommensjosine@skynet.be

Foto's : Frans en Ludwig

Tekst : Ludwig